

జీవితానుభవం

తండ్రి దగ్గరనుంచి వచ్చిన ఉత్తరాన్ని మళ్ళీ ఇంకోవారి చదువకొని, బయటగా నిట్టూర్చి ఆలోచనలో పడ్డాడు రఘు. ఎందుకు పిల్లలందరూ తనను హింసినారు? పిల్లల సౌభాగ్యం అదర్భంగా పెంకున్నట్లు తాను భావించి, తను తొందరవాటు వలనా భాగ్యం తగ్గింది అని భావించి, తన తండ్రికి కలిగించి మరలించే వాంఛలుగా చేస్తారు తల్లిదండ్రులు. కొడుకుని ఒక యింటివాడిగా చేశామని మీసం ఖరచానగా నువ్వుకొని పెళ్ళిపండ్లలో కాదావుడిగా తిరుగుతాడు తండ్రి. నలుగురిలో గొప్పగా కొడుక్కి చేసిన పెళ్ళి వివరాలు చెప్పకుంటాడు. ఈ పెళ్ళి చేసి కొడుకుని, బాగు చేశామని సంతోషిస్తామని నుంచించే నిండుతనపు మందహాసాన్ని వ్యక్తం చేస్తాడు సంఘానికి. తనలాటి తండ్రి తండ్రికి: "వా, చూశారా, మా అబ్బాయిని బాగుచేశాను. వాణ్ని ఒక ఇంటివాణ్ని చేశాను. వాడూ, కొడలూ చిలకా గోరికలూ కావులం చేస్తూ కుటుంబం ఉంటారు. వాళ్ళి పిల్లలు వుండతారు. వాళ్ళి నాపేరూ, మా ముసీలావిడ చేరూ పెట్టుకుంటారు. మేం కుటుంబం ముగించానే మనసుల పెళ్ళిపట్టుకూడా చూసేసి పెళ్ళిపోతాం" అని బయటపై బాధ్యతను తాము మోస్తున్నట్లు, అది ఈ నాటికి తీరిపోయినట్లు భావిస్తాడు. కొని తను బాధ్యత చే కొడుకు భుజాలమీద పెట్టినందుకు బాధపడడు. సానుభూతిచూపించాలి! ఇక తల్లి తనకొడుక్కి ఈ పెళ్ళి అనే నిచ్చేటవేసి పున్నామన కరం లో పడకుండా జాగ్రత్తగా స్వర్గలోకపు కొడుకొడ ఎక్కించామని, మనముల ముద్దుమాటలు విని జన్మ భగవంతుల చేసుకోవాలనీ, ఇన్ని ఆశలు యీ నాటికి మనకే కుభిషమముం ప్రాప్తించిందనీ ఆనందింపు స్వర్గీ రహస్యంగా పదిట చెంపతో తుడుచుకుంటుంది. తన తొట్టులు పులు లాంఛనాల సరికాలలో తను చించకాల ననోం భావన్నీ తీసుకుంటారు. బంధువులు ముగ్ధులతో సం, పిండివంటల కోసం కీమ లావతారు.

నిజానికి తన పెళ్ళి చేసుకోడం ఇంతమంది ఆశలు భరి పడేవ్యధానికే గాని తను కుటుంబం దానికొడు. చాలా కాలంనుంచి తను

పెళ్ళి చేసుకోకూడదని సంకల్పించుకున్నాడు. పెళ్ళి చేసుకుని కుటుంబం చేరింది దింపకున్నా మూత్రం చూసి ఆనందించగలడు. వివాహమనే సంఘటన తన జీవితంలోకి నూతనం ప్రవేశించడం ఇద్దం లేదు. ఇక ఆ ఆదర్శమనీ, రఘు అదర్శుడని అనీ, ఆచరణకే సాధ్యంకాని ఆ ఆదర్శం ఎప్పటికీ దారితీస్తుంది చాలామంది విమర్శించారు. తన సంస్కారపు ఆచరణలో కం తే దు కనుక తన ఆశయం వారికి అర్థంకాదని రఘు వస్తుకం.

తండ్రికి తెలవవులూ వాళ్ళి ఊరికి వెళ్ళి కప్పకు ఈ విషయం మీద రఘుకీ, తండ్రికి తీవ్రమైన వాగ్యుద్ధం జరిగింది.

ముసీలావన "కుత్రాడులే, ఎప్పటికైనా తెలియకపోదు. నామాటకొడనే ధైర్యం

ప. గోపీచంద్

ఉందా?" అని రఘు విసుకుండా భార్యతో అన్నాడుకూడా. రఘు పలుదల ముసీలావనకి ఆశ్చర్యమూ, అనుమానమూ కలిగించింది.

రఘుకి నాటి సంఘటనలన్నీ జాపకం వచ్చాయి. అదంతా ఒక పీడకల. జీవితం నుంచి ఆ దుస్సంబంధాన్ని త్రోసివెయ్యాలని ప్రయత్నం చేస్తుంటాడు. కాని ఈ ఉత్తరం ఆ సంఘటనలన్నీ నింహితలోకనం చేయించింది.

తన తల్లిదండ్రులకీ, తనకూ రాజీకుడరని ఈ వాగ్యుద్ధం తను అనుబంధానికి ప్రతిబంధకమాకుంజేమానని ఆలోచించాడు. తన ఆదర్శాన్ని తండ్రి కొరికకు బలి ఇచ్చి జీవితావధానం అతనికి బ్రతుకలలో సరిమతం కావడమో లేక తల్లిదండ్రుల కోపానికి గురై దూరం కావడమో? ఒక నిర్ణయానికి రావలసివచ్చింది.

ఆ మార్పుడు రాత్రి ఊరికి తిరుగు ప్రయాణం. ప్రాధున తండ్రి ఆశీస్సుకి వెళ్ళిన సమయం చూశాననీ, తల్లి ఎంతో కాలం నుంచి మనసులో దాచుకున్న విషయాల్ని మాట్లాడాలనీ నిశ్చయించుకుంది. ఆమె ప్రజుత్వాన్ని రఘు గ్రహించాడు. చివరికి తల్లి దండ్రులలో ఏ ఒక్కరైనా తన ఆశయాన్ని

అర్థం చేసుకోగలిగితే చాలునని అతను ఆ పడ్డాడు.

ఈ ప్రస్తావన ఎలాగ ప్రారంభించాలో, తనని దారిలోకి తీసుకువచ్చేట్లు ఎలాగ నచ్చి జెప్పాలో ఆమె ఆలోచించుకుంటున్నట్లు ఆమె నిశ్చలతని బట్టి ఊహించాడు. తనే ప్రారంభించాడు.

"అమ్మా, జీవితంలో తెలిసి చేసేతప్పలూ, తెలియక చేసేతప్పలూ ఒకే విషయభరితాన్ని ఇస్తాయి. అందరు తల్లిదండ్రులూ తన పిల్లల పెళ్ళి బాధ్యతల్ని మీద వేసుకున్నట్టే మీరూ నాది వేసుకున్నారు. అందరు తల్లిదండ్రులలాటి వారేమీరు. కాని అందరి కొడుకులలాటి వాణ్ని కాను. ఇక్కడే భేదం. స్వప్నీలో చాలా వస్తువులు ఏదో ఒక ప్రయోజనానికి ఉపయోగ పడుతున్నా, కొన్ని వస్తువులు ఆసలు ఉపయోగం అనే ఉద్దేశానికే స్వప్నీల బడలేదు, దానికి వాస్తవవాహిక జీవితం ఒక ఉదాహరణ."

ఇంత సంగ్రహమైన భాషలో అసలంగా తన ఆదర్శాన్ని అంతా ఇమిడ్చి వున్నదం చేశానని రఘు తృప్తపడ్డాడు. కాని అది అడియాస అని వెంటనే తేలిపోయింది!

"రఘూ! ప్రపంచంలో ఎందరు పెళ్ళి పు చేసుకోడంలేదు? ఎందరు కుటుంబం ఉండడంలేదు? దీనికి అర్హతలేమిటి, అడ్డు గోడ లేమిటి?" అంది ఆమె.

రఘు బాధపడ్డాడు. ఆమె కూడా తండ్రి లాగే మాట్లాడుతూండే!

"అమ్మా, నువ్వు వేరేవ్వకీవి. అంటే నీ వ్యక్తిత్వం నా వ్యక్తిత్వానికి చాలా భిన్నమైనది. నీకు కలిగే ఆభిప్రాయాలూ, భావాలూ వేరు. నావి వేరు. కాబట్టి నా దృక్పథంలో నువ్వు ఈ విషయాన్ని ఆలోచించలేక పోతున్నావు.

కాని ఒకటి. ఎటువంటి వ్యక్తుల జీవితాల్ని తను జీవితంలో సమన్వయించుకొని అర్థం చేసుకోలేకపోయానా, వారి జీవిత సమన్వయం లెంత కఠినమైన వో ఊహించవచ్చు" అన్నాడు.

రఘు ఈ విధంగా తల్లి ను మాట్లాడడం ఆమెకు వచ్చలేదు.

"రఘూ. నీ జీవితానికి పెళ్ళి వచ్చే ప్రమాదం ఏమిటా చెప్పి?" అంది వినుగా.

రఘు చాలా నిగుత్పాకా వుండాడు.

"అమ్మా, అందరి జీవితాలూ ఒక్కలాగే లేవు. ప్రపంచంలో వెళ్ళి చెను కొనేవళ్ళు ఉండవచ్చు. అందరూ సుఖ పడుతున్నారనుకోవడం ఆత్మకంచన. భ్రమ. దానికి కారణం చాలామందికి వివాహం ఆరకదు. వివాహానికేముందు జీవితంలో సుఖంగా ఉన్నవళ్ళు, వివాహమైన తరువాతి విరాగులుగా మారడానికి ఇదే కారణం. అసలే అంతకుముందు ఉన్న జీవిత సమస్యలతో జీవితమంటే నరకమనే అభిప్రాయం కలిగిన వ్యక్తి. వివాహం తరువాత తన సమస్యలనేకోక, సంసార సమస్యలను గురించి కూడా ఆలోచించలేక, పరిష్కరించలేక జీవితంలో బ్రహ్మచారిత్వం వేదాంతుత్వం, సన్యాసుత్వం అనాయ పడడంలో ఆశ్చర్యం ఏముంది? వివాహాంతరం ఏ కొద్ది నెలలలో అనుభవించిన దాంపత్య సౌఖ్యంతప్ప, పిల్లలూ, భార్యలూ, ఆకాల వార్షికోత్సవాలూ, రోగలూ, మనో వ్యాధులూ వీటితో బాటు ఇందరి సమస్యలకు పరిష్కార మార్గం కనిపించక మనవ జీవితం అంటే ఒక శాపం అనుకోని చాలానే జీవించేవారిని వేసు ఎప్పుడూ చూస్తూనే ఉన్నాను. వారు వివాహం అనే పేరతో మోసున్న ఈ సమస్యల బంధానికి అంతమంటూ లేకపోవడం చూసి జాలిపడతూంటాను. వారి అనుభవాలు మాత్రం నాజీవితంలోకి ప్రవేశించకూడదని గుణపాతం చెప్పకుంటుంటాను. వచ్చున్నప్పుడు, వివాహమంటే సమస్యల తోరణం కాదు. జ్యాలి తోరణం. జీవితాంతం ఈ పంచాగ్ని ముగ్ధ్యంలో పడి నరకబాధ అనుభవించాల్సిందే."

ఆమెకు ఆతన్ని వచ్చి జెప్పగలననే దైర్ఘ్యం పోయింది. కోపంగా,

"జీవితంలో ఏ నాటికైనా నువ్వు ఒంటరి తనానికి తప్పకుండా బాధపడకపోవు" అంది లేచిపోతూ.

"ఒంటరితనంలో ఆనందాన్ని కాక విషాదాన్ని చూసే వ్యక్తులలో చేరనవ్వూ. అక్కడే నా జీవితానికి, వారి జీవితాలకూ భేదం" అన్నాడు.

ఆమె లోపలికి వెళ్ళిపోతున్నది ఆమెకు వినిపించేటట్టు. ఆ రోవాణ స్వరంలో నుంచి, ఆలోచనా స్వరంలోకి మార్పించాడు ఆ వాక్యం.

ఆ సాయంత్రం తిండి తినతో మాటాడలేదు. పెటెమెహం పెట్టుకుని ఇంట్లో తిరిగాడు తన కనిపించినప్పుడంతా. నైలు క్లెం అయింది. రఘు గుమ్మం దిగుతున్నదిండ్లుల దిగిర నెలక తీసుకోవడం మెలాగి ఆ సేవీవాం పో పడాడు. తిండి మెహం తుభాను రాతదానికి ముందు ఒక విగమైన విచిత్ర గాంభీర్యం పొందిన ఆకాశం లాగ ఉండడం

విరవాణి చిత్రం : వీరి శైలి అచ్యుతరావు.

చూసి ఈ సంఘటనకి రాజీలేదని నిర్ణయించుకున్నాడు. గుమ్మం దిగుతున్న రఘుని చూసి నిర్ణయపడ్డాడు.

"నిర్ణయపడ్డవు నిర్ణయించుకునే అధికారివి నువ్వే అని పొంబాటు పడకు. పెద్దవాళ్ళు జీవితాన్ని అనుభవించి అర్థం చెసుకున్నవాళ్ళు ధియరీసే వర్గించవనూ, జీవితాన్ని అనుభవించవనూ ఒక్కటికాదు." అన్నాడు గంభీరంగా.

రఘు ఉద్రేకాన్ని ఆపుకోలేక పోయాడు.

"—కాని వివేదనాశక్తి ఉన్నవ్యక్తి ధియరీసేకీ, జీవిత స్యానుభవాలకూ భేదం వుండదు నాన్నా. ఆ ధియరీసే జీవిత సారం!" అని దిగిపోయాడు మెల్ల గబగబ.

తన వెనక తిండి నవ్వున నవ్వులలో లక్ష అర్థాలు తియవచ్చు. తన జీవిత సర్వస్వం మీద ఆయనకు స్వస్వామ్యమున్నదనే అర్థం, ఒక బానిసమీద యజనునికి ఉండే సంపూర్ణ అధికారం, పిచ్చివాడి పిచ్చిగుట

లకు హాళిన నూచించే నవ్వు—ఇంకా, ఇంకా ఎన్నో అర్థాలు వెతుకుతూ టిక్కెట్టు కొని గైతెక్కాడు.

ఆ నవ్వున నవ్వులూని అధికారహాళి తన స్వేచ్ఛాజీవితాన్ని బంధించగల నియం తృప్త్యవు హుక్కుని ఈ ఉదారంలో ప్రకటిస్తోంది. రఘు కోపంతో ఆ ఉదారాన్ని ఉండించుటి మూలకు గిరవాలు వేసలేవాడు. ఆఖిసారి తిండితో తన ఉన్నతాన్ని చెప్పివేసి తన నేన్ననూ, తన మనస్తోర ఆదర్శాన్ని నిలబెట్టేకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

విడి దింకా కవిమృతం" అని అనాడు. ముసిలాయన చాలాసేపు ఓ పిక గా విన్నట్లు—

"ఇంకా ఉందా చెప్పవలసింది? అయినదా?" అన్నాడు.

రఘు "ఇంతకంటే చెప్పవలసింది ఏముంది నాన్నా" అన్నాడు.

వెంటనే తారాజువ్యలూగలేచి—

"ఉద్ధరించావ్ లేనోయ్. తీవ్రతాకీయాలు! భావనా మందరిలు!! ప్రపంచంలో ఎందరు పెళ్ళిళ్ళు చేసుకుని సుఖంగా ఉండడంలేను? నీ ఉపన్యాసం వింటూంటే ఏదో సామెత చెప్పిస్తూ ఏదో అయితే గియితే మరదో జనుకుతుంది అపని మానుకున్నాడే అతి తెలివిలాగ ఉంది" అన్నాడు చిరాకుగా.

"కాదు నాన్నా. భవిష్యత్తులో జరగని అసంభవాలన్నీ ఉహించి భయపడిపోయి పిరికివాడిలాగ వివాహాన్ని నిరాకరించడంలేదు. వ్యక్తిత్వాల విభేదాలు వ్యక్తుల తీవ్రతలను చేరువేయగా నిర్ణయిస్తుంటాయి. ఇందుకే నా తీవ్రతాకీ, మిగతా అనే ఇతరుల చెవాపిక తీవ్రతలకు భేదం! వివాహం అనే సంప్రదాయాన్ని గౌరవించడంకోసం నాయులజీవిత సౌఖ్యాన్ని త్యాగం చెయ్యలేను. తీవ్రతలో వ్యక్తి సౌఖ్యానికి కాళ్ళిత్తల్యం ఉండాలంటే ప్రేమ అనే దివ్యసుభూతి అజరామరం కావాలంటాను. ఈ ప్రేమ వివాహం కావడంలో దంపతుల కారీర కామధూతిలో ఊజింపిపోతుంది. కాని మానసికానుభూతివల్ల మాత్రమే ప్రేమలో నిర్ణయమవుతుంది. తపన, అనందమూ కాళ్ళిత్తంగా ఉంటాయి" అన్నాడు రఘు.

"ఇంత దొంగ తిరుగుడుగా చెప్పడమేం దుమకీ నవ్వు ఎవరినైనా ప్రేమించావా? నిజం చెప్ప?" అన్నాడు రహస్యం కనుక్కున్నట్టి.

"నా మానసిక ప్రణయారాధనలోని ప్రేమని పొందడానికి లోకంలోని ఏ స్త్రీకీ అర్హతలేదు నాన్నా" అన్నాడు రఘు, తన ఆదర్శాన్ని తిండి అర్థం చేసుకోలేకపోయాడనే విచారంతో.

ఇంక ఓపిక పట్టలేక కోపంతో ఆరిచాడు ముసిలాయన.

"అయితే నవలలద్వారా, సినిమాల ద్వారా నవ్వు నేర్చుకున్నవాన్ని నీ తీవ్రతలో ప్రవేశ పెట్టుకోని చెతులారా నాకేన మాతావా?"

"నవలలూ, సినిమాలూ వాస్తవికతలో తీరుచడానికి ఉపయోగపడే విలువైన తీవ్రత సత్యాలను బోధిస్తే స్వీకరించడంలో తప్పు లేదు నాన్నా. అయితే వాస్తవికతలో అనుభవ దూరమైన అసత్యాలను బోధిస్తే వాటిని

స్వీకరించలేను. కాని ఒక్కటి. మిరమకం టున్నట్టు వాయూ ఆకాశాన్ని కవలనుంచీ, సినిమాలలోనుంచి గ్రహించలేడు. దీన్ని నా తీవ్రతం బోధించింది."

"వ్యవహారం చెయ్యి దాటిపోతోంది. చాలాకోసంనుంచి ఒక్క గా ఉంటున్నాను ఏమైనా పతకీ యా వెళ్ళి జరిగితోలిసిందే. ఆ యనకు మాటకూడా ఇచ్చేకాను" అన్నాడు తిండి

"తిల్లిదండ్రులు పిల్లల సౌఖ్యాన్ని కోరుతున్నప్పుడు వారి వివాహాల విషయంలో స్వచ్ఛమైన ఇవ్వడంకన్నా కావలసిందేమంది నాన్నా" అన్నాడు.

"నీపంతాన్ని వదిలకపోతే నీకే ఇంట్లో స్వామిలేదని తెలుసుకో. నిన్ను కని, పెంచి, పెద్దవాణ్ణి చేసినందుకు కృతిజ్ఞత ఇవ్వనన్న మాట?"

"ఇక పొరబాలు పిల్లలు తమ మాట వివక పోతే అఖిర ప్రయత్నంగా పెద్దవాళ్ళు ప్రయోగించే దండోపాయం. పెంచిన కృతిజ్ఞత భావానికి తీవ్ర సౌఖ్యాన్ని అమ్మకేసి ముగం తీర్చుకోవాలని కావించడం వాంఛ నీమమైవదికొడు. కృతిజ్ఞత హృదయంలో దాచుకుని నిశ్చిబ్ధంగా అనుభవించే గౌరవ భావం," అన్నాడు రఘు.

"నవ్వు నాకే దనువు కలుగున్నావ్. విశ్వాసమూత దా! వెంటనే ప్రయాణం కట్టు" అని తీవ్ర వెళ్ళిపోయాడు తిండి.

సంప్రదాయానికి తిలవంచలేదని సంఘం విశ్వాసమూతికడి చేపం చేసింది. లోకంలో స్వతంత్రంగా ఆలోచించుకుని, తీరించడంలో స్వేచ్ఛగా ఉండిరి పిల్లలకోడాన్ని ఆడిగిన వివేచనాకీ కిగల వ్యక్తులకు దివ్య కాణాలుగా రంకుతూస్తుంది సంఘం!

దచ్చినా, చాగలేక తీవ్రమన్నా ఆ సంప్రదాయాలను గౌరవించవలసిందే! ఆ సంప్రదాయాల వొక్కొక్క కొండరి తీవ్రతలను సరిపోక పోయినా సరే అందులో కొంచెం తీవ్రత కలది ఉపిరాడక చిత్రవధ అయినా పరే.

రఘు కళ్ళింపి నీళ్ళు కారాయి. తన స్వతంత్రంగా సౌలంకోసం ఆదర్శాన్ని కొలింపింపిం దుకు తిండి తింపి దూరంగా ఉండాలని ప్రవాసం కికిని కావచ్చాడు! తను ఈ ఇంట్లో ఉంటే తన తిల్లిదండ్రులకు మనకృతి ఉండదు.

రఘు తీవ్ర ప్రయాణం సన్నాహాలు చేసుకోడానికి లోపలికి వెళ్ళిపోయాడు. రాత్రి ప్రయాణం సమయం సమాపించింది. రైలుకి వెళ్ళిపోతూ తిల్లిదండ్రులను వంగి వస్తున్నారని, అన్నాడు:

"అమ్మా నాకు తీవ్రతాన్ని ప్రసాదించిన దేవతది. నీకెప్పుడు కావలినా నా దగ్గరికి నవ్వు రాకమ్మనని అనడానికి నే నెవరివి?" అను చాదాలమీద ఆరిని వెచ్చని ఆశ్రు కణాల స్వర్ణం ఆమెలోని మా త్పిత్యం అగ్ని పర్వతంలాగ ప్రబలయి మేల్కొన్నది ఆమె రహస్యంగా కళ్ళు ఒత్తుకుంది. తిండి చెప్పు చూసి మెల్ల దిగాడు.

తనకుకురించి తాను అత్యుపరికింప చేసుకుంటున్నట్టు ముసిలాయన కిటిలో నుంచి వీకటిలోకి చూస్తూ నిలబడ్డాడు.

ఆ ఇల్లంతా చేతనా రహితంగా, నిశ్చయంగా వీకట్లు కమ్ముకున్నాయి. రఘు వెళ్ళి పోతున్న వైపు గాలి వాన రావడానికి ముందు ఆకోకమంతా కమ్ముకునే కాయ మమ్ములలో కటిక వీకటి కాయక లాగ పులుముకుంది. ★

పూవు మీ ఆద్యప్తం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరగబోతున్నదిన్నీ, మీ సరియైన దర్శనమును గురించిన్నీ మీరు తెలుసుకోవగోరినట్లయితే ఒక వాసుకొద్ద విన మీకు యిష్టమును ఒక పుస్తకము పేరున్నూ, మీరు వ్రాయు లేది, వేళి వివరములున్నూ, మీ సరియైన చిరువాచయన్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపండి.

క్రొత్తవ కాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, మీరు కాద్దవ్రాసిన లేదలగానుతు! జివాసములలోను మీ యొక్క అద్భవము, లాభినపములు, తీవ్రతనుగర్హము, ఏ వ్యవహారములో మీకు జయముకలుగునో, మీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెట్టలు, మార్పులు, ఆలోచ్యవిషయము, పర దేశిగమనము, తీయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీముఖము, సంతానము, నిధిని క్షేపములు, లాలారీ, ఆకస్మాద్రవ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్వప్నముగా మానవారీగా వ్రాసి దు. 1-40 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్ప్రకాము లేనయినా పుస్తక యెడల కొంతచెయ్య విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీ పుస్తకం పంపబడును. మేము పంపిన భోగటా మీకు తృప్తిగా ముంపియెడల వెళుకు వాపసు చేయబడును. ఒక సారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అప్రకు ఇంకీ ములో వ్రాయండి.

Pt. Devdutt Shastri, Rai lyotishi (WP-13) Jullundur City.